

BÀI GIẢNG CỦA ĐỨC CHA GIUSE ABELLA TRONG THÁNH LỄ NHẬN TÒA GIÁM MỤC FUKUOKA

Anh Chị Em thân mến,

Hôm nay chúng ta cử hành lễ nhậm chức của Giám mục Fukoka trong bối cảnh không thể làm khác hơn do đại dịch Covid-19. Tuy nhiên, hiện diện với chúng ta ở đây là sự hiệp thông tại nhà của tất cả các thành phần Dân Chúa trong Giáo Phận. Cùng với các linh mục, các nam nữ tu sĩ và anh chị em giáo dân ấy, chúng ta dâng lên Chúa lời cảm ơn, xin Cha trên trời tuôn đổ muôn ơn lành cho chúng ta, và soi sáng giúp chúng ta cùng bước đi trên con đường chung phía trước.

Trong Thánh Lễ hôm nay, tôi hân hạnh được chào đón sự hiện diện của Đức Tổng Giám mục Takami, người không chỉ đại diện cho tình liên đới của tất cả các Giáo Phận trong Giáo Tỉnh Nagasaki, mà còn đại diện cho toàn Hội Thánh tại Nhật Bản. Xin cảm ơn Đức Tổng Takami!

Tôi cũng xin được cảm ơn từ đáy lòng người tiền nhiệm của tôi là Đức Cha Miyahara Ryoji và Giám mục Phụ tá của Giáo phận Nagasaki là Đức Cha Nakamura.

Chúng ta hãy cùng suy niệm về Lời Chúa vừa mới nghe hôm nay, và tìm kiếm trong đó chút ánh sáng soi đường cho chúng ta.

Tất cả chúng ta có lẽ đều quen thuộc với đoạn Tin Mừng theo Thánh Gioan (21: 15-17) vừa mới nghe. Đó là cuộc gặp gỡ giữa Đức Kitô Phục Sinh và Thánh Phêrô. Có ba nhóm nhân vật đáng lưu ý xuất hiện trong lần tỏ mình thứ ba này của Đức Giêsu.

Trước tiên là Đức Giêsu, khi Người đến gặp các môn đệ ở Biển Hồ Tibêria và dùng bữa với họ. Sau khi ăn xong, Đức Giêsu hỏi ông Phêrô: “Này anh Simôn, con ông Gioan, anh có mến Thầy hơn các anh em này không?” Đức Giêsu đã hỏi câu hỏi này đến ba lần, như cách nhấn mạnh tầm quan trọng của câu hỏi.

Tiếp đến là Thánh Phêrô, người từng nói “sẽ thí mạng con vì Thầy” nhưng chỉ vài giờ sau đó đã chối Chúa đến ba lần; và, khi thấy Đức Giêsu bị đóng đinh, chết đi, và chẳng còn hy vọng gì nữa, Phêrô đã nghĩ đến việc về quê, trở lại đời đánh bắt cá. Việc gặp lại Đức Giêsu đã khiến cho Phêrô vui mừng khôn tả, ông khiêm tốn thốt lên, “Thưa Thầy, Thầy biết rõ mọi sự; Thầy biết con yêu mến Thầy.” Hành vi đức tin này là hoa trái của một tấm lòng đã được tôi luyện qua các thử thách.

Các môn đệ còn lại là những người mà Chúa Giêsu luôn yêu mến. Như đã được ghi chép trong Tin Mừng theo Thánh Gioan, “Người yêu thương họ đến cùng,” và sẵn sàng “hy sinh tính mạng vì bạn hữu của mình.”

Khi Đức Giêsu gọi những người mình yêu thương là “chiên của Thầy” và bảo Phêrô “chăm sóc” họ, Người đã trao cho ông một sứ vụ. Là người từng được trải nghiệm sự yếu đuối của bản thân và lòng thương xót vô biên của Thầy Giêsu, Phêrô giờ đây đã sẵn sàng cho trách nhiệm “chăm sóc chiên của Thầy.” Thật ra, đây cũng chính là lời kêu gọi khi Đức Giêsu lần đầu gặp Phêrô nơi Biển Hồ này, “Hãy theo tôi, tôi sẽ làm cho các anh thành những kẻ lưới người như lưới cá.”

Trong cuộc đối thoại giữa ông Phêrô và Đức Giêsu, chúng ta có thể nhận thấy tâm thế của ông, cũng là thái độ cần có của những người được mời gọi phục vụ cộng đồng Dân Chúa, là: gắn bó mật thiết với Thầy Giêsu và sẵn sàng hiến thân vì thiện hảo của tha nhân.

Như trong thư của Thánh Phaolô gửi ông Timôthê, để sống được như thế chúng ta không thể cậy dựa vào sức mình, mà phải nhờ vào ân sủng của Chúa. Theo sách ngôn sứ Isaia, “Thần Khí Chúa ngự trên tôi, vì Chúa đã xức dầu tấn phong tôi, để tôi loan báo Tin Mừng cho người nghèo khó.” Đây là Thần Khí của lòng thương xót đến từ tình yêu của Chúa Cha. Đây là Thần Khí của lòng thương xót đến từ tình yêu của Chúa Giêsu. Khi mở lòng đón nhận Thần Khí, chúng ta sẽ có thể trở nên người mục tử mà Chúa Giêsu mong muốn. Khi để cho Thần Khí dẫn đưa, chúng ta sẽ có thể đáp lời mời gọi của Chúa Giêsu loan báo Tin Mừng cho mọi người, nhất là những người đau khổ, nghèo khó, và bị áp bức.

Chỉ khi gắn bó mật thiết với Chúa Giêsu, chúng ta mới có thể lớn lên trong tình yêu và lòng thương xót. Một mục tử đúng nghĩa phải luôn biết yêu mến Chúa Giêsu và yêu thương tất cả mọi người. Vài năm trước đây, trong một cuộc hội thảo về đời sống thánh hiến, một định nghĩa súc tích được đưa ra để nói về đời sống này là, “Say mê Đức Kitô và say mê con người.” Trích thư Thánh Phaolô gửi ông Timôthê trong bài đọc hai hôm nay đã minh họa khá rõ nét về niềm say mê này. Tôi luôn ghi khắc trong tâm những lời này.

Tuần trước, khi suy niệm đoạn Kinh Thánh này, tôi đã tự hỏi, “Chúa muốn gì khi Người muốn tôi đặt trọng tâm đời mình để thi hành chức vụ Giám mục Fukuoka?” Câu trả lời mà tôi tìm thấy là, “Say mê Đức Kitô và say mê con người.” Nói như Thánh Phaolô, “Vì lý do đó, tôi nhắc anh phải khơi dậy đặc sủng của Thiên Chúa, đặc sủng anh đã nhận được khi tôi đặt tay trên anh.”

Đức Thánh Cha Phanxicô, trong Tông huấn “Niềm Vui Tin Mừng” (*Evangelii Gaudium*), đã nhắc nhớ, “Là những người loan báo Tin Mừng cho các linh hồn, chúng ta cần phát triển hương vị thiêng liêng của việc sống chan hoà với dân và khám phá ra rằng điều này tự nó là một nguồn vui tuyệt vời. Truyền giáo vừa là một niềm say mê Đức Giêsu, vừa đồng thời là niềm say mê dân của Người. Đứng trước Đức Giêsu chịu đóng đinh, chúng ta thấy được chiều sâu tình yêu của Ngài, tình yêu nâng chúng ta lên và kiện cường chúng ta, nhưng đồng thời, trừ khi chúng ta mù, chúng ta cũng bắt đầu nhận ra rằng cái nhìn chói bóng yêu thương của Đức Giêsu mở ra ôm ấp toàn thể dân của Ngài. Chúng ta một lần nữa nhận ra rằng Ngài muốn dùng chúng ta để đến gần với dân yêu dấu của Ngài hơn. Ngài chọn chúng ta từ giữa dân của Ngài và sai chúng ta đến với dân của Ngài; nếu không có ý thức thuộc về dân này, chúng ta không thể hiểu được căn tính thâm sâu của mình.” (§268)

Được thúc đẩy bởi tình yêu Đức Kitô, tôi nay xin đồng hành cùng với tất cả mọi thành phần Dân Chúa trong Giáo phận. Cộng đoàn đức tin của chúng ta được trao cho sứ mạng loan báo Nước Chúa ngay trong chính xã hội mình đang sống. Tôi rất muốn trung thành thực thi sứ mạng này. Như lời mời gọi trong Tông huấn của Đức Thánh Cha, “Người Kitô hữu có bốn phận rao giảng Tin Mừng cho mọi người, không loại trừ bất kỳ ai. Thay vì tỏ ra muốn áp đặt những bó buộc mới, người Kitô hữu phải tỏ ra như là những người muốn chia sẻ niềm vui của mình, chỉ ra một chân trời của cái đẹp, và mời gọi mọi người khác tới dự một bữa tiệc ngon. Hội Thánh phát triển không phải bằng việc chiêu dụ, nhưng ‘bằng sức thu hút.’” (§14)

Chúng ta hãy xây dựng một Hội Thánh mà trong đó tất cả các Giáo dân, Tu sĩ, Linh mục, và Giám mục cùng đồng hành với nhau. Để được như thế, chúng ta hãy chân thành cầu nguyện xin ơn của Chúa Thánh Thần.

Fukuoka, ngày 17 tháng Năm năm 2020.